

AZ ÁL-PETŐFI

Lányi András rendező, aki Krúdy Gyula kisregényéből Deme Gábor dramaturggal tévé-forgatókönyvet írt, már a felvételek elkészülte után van, s a vágási munkálatoknál tart, beszélgetésünk idején.

— Krúdy kisregénye az 1850-es években, a Bach-korszakban játszódik. Hősei, ahogy itt Krúdy írja, „édes gyermekei annak a kornak, amikor a szenvedélyek legmagasabbra lobogtak Magyarországon”. Amikor a leveret szabadságharc után a rémhírek, a félelem, a titkok korszakában a közelmúlt letűnt alakjait, a veszteségeibe beletörődni nem tudó nemzet legendaként támasztja fel. A történet középpontjában két negyvenéves asszony emésztő lobogású szerelme áll, akik megpróbálják magukhoz láncolni a „költőt”, s feledtetni, hogy az ideál halott, s a Bujdosó álarcában Sarlay, a tétli takácslegény rejtőzik (Zala Márk). Az egyik asszony, Radics Mária (Mesz-léry Judit). Ő bújtatja Loson-czi szőleijében — „Petőfi Sándort”. Annakidején az ostromlott Komárom rettenthetetlen markotányosnéja volt és csárdást ropott a várfalon. Radics Mária vetélytársa az elszánt Isztricsné (Törőcsik Mari), aki rabszíjon szökteti az álköltőt és saját kastélyában versírásra kényszeríti. De két új Petőfi is hallat magáról, Balkay Géza és Jeney István, Koltai Róbert viszont azt állítja magáról, hogy Kossuth Lajos személyesen. Kovács Titusz, Leviczky Klári, Igó Eva, Fenyő Ervin, Kézdy György

nevét említeném még a szereplők közül és György Emilt, Lisznyay Kálmán újságíró alakítóját. A Balaton és a Bakony határán, a vácrátóti arborétumban fűtőkalyibák, prэшázak körül hittük megtalálni azt a kicsit mesészerű tájat, amely illik a valóság és képzelet mezején játszódó műnek. Operatőr: Kardos Sándor. Szándékunk annak a bemutatása, hogy a látszólag széttartó epizódok felismerésünket segítik, hogy milyen ez a késő őszi csodaváró világ, amelyet Krúdy nem leleplezni kíván, sőt együttérző iróniával néz. S itt idézném Petőfi Sándor néhány verssorát, mely ehhez a gondolathoz kapcsolódik és a filmben el is hangzik majd: „De szeretném most, ha lopni tudnék, A lopás bármily rút, lelki folt, Meglopnám az álmok palotáját, / Hogy gazdagítsam a szegény valót.”

(nagy)

Kézdy György és Mihály Pál az egyik feszült jelenetben (fent) ● Leviczky Klára és Labancz Borbála erdei jelenete, háttérben Kovács Titusz (lent) ● Itt is egy ál-Petőfi (Balkay Géza) fent középen ● Isztricsné és a Bujdosó kézfogóját váratlan esemény zavarja meg (Törőcsik Mari és Zala Márk) lent középen ● Igó Eva és Leviczky Klára a vízparton (fent jobbra) ● Vadai, a vidék korhelyeinek egyike (Engel Károly) lent jobbra (Fotó: MAFILM — Jávor István)

